

Herdenking Johannes Roelof Maria (Jan) van den Brink (1915 - 2006)

Op 19 juli j.l. is oud KVP-senator Jan van den Brink op 91-jarige leeftijd overleden. Hij was lid van de Eerste Kamer in de periode van 1945 tot en met 1948.

Jan van den Brink, wetenschapper, minister en bankier, begon zijn bliksemcarrière in 1940 als ambtenaar bij het ministerie van Handel, Nijverheid en Scheepvaart. Even daarvoor was hij cum laude afgestudeerd in de economie aan de Hogeschool in Tilburg. Twee jaar later promoveerde hij aan hetzelfde instituut op de dissertatie “Maatschappijstructuur en werkgelegenheid”, ook cum laude. In 1942 nam hij ontslag om vervolgens onder te duiken en illegaal werk te verrichten voor het blad “Je Maintiendrai”. Direct na de Tweede Wereldoorlog werd hij hoogleraar staatshuishoudkunde aan de Katholieke Universiteit Nijmegen én lid van de Eerste Kamer voor de KVP. Drie jaar later werd Van den Brink – toen pas 32 jaar oud – de jongste minister in de Nederlandse parlementaire geschiedenis. Vier jaar lang was hij minister van Economische Zaken, een functie waarin hij naam maakte met drie nota’s over de industrialisatie in Nederland, die de wegen aangaven waarlangs de Marshallhulp in Nederland geïnvesteerd moest worden. Hij verdedigde als minister succesvol het wetsvoorstel tot goedkeuring van het verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en stond aan de wieg van de Wet assurantiebemiddeling en de Winkelsluitingswet.

Na vier jaar vertrok Jan van den Brink uit de politiek waarin hij – ondanks verzoeken in 1959 en 1966 om formateur en premier te worden – niet meer terug zou keren. Hij werd bankier bij de Amsterdamse Bank N.V., de latere Amrobank. In 1978 sloot hij daar zijn actieve loopbaan af als lid en medevoorzitter van de Raad van Bestuur. Hij bleef daarna nog acht jaar lid van de Raad van Commissarissen van die bank. Daarnaast had hij nog tal van commissariaten bij diverse ondernemingen, waaronder de Nederlandse Spoorwegen.

In de politiek bleef hij geïnteresseerd. Zo was hij in 1976 één van de opstellers van de Brief van Negen, waarin ondernemers hun bezorgdheid uitten over het beleid van het Kabinet-Den Uyl. Later schreef hij “Zoeken naar een heilstaat”, waarin hij de opbouw, de neergang en het perspectief van de Nederlandse welvaartstaat schetst. Verder fungeerde Van den Brink achter de schermen jarenlang nog als vraagbaak en adviseur voor diverse politici.

Na zijn pensionering was hij actief als kunstschilder en exposeerde in diverse kunsthandsels, galeries en musea.

Jan van den Brink was Grootofficier in de Orde van Oranje-Nassau, Grootkruis in de Orde van het Legioen van Eer, Grootkruis in de Kroonorde (België), Grootofficier in de Orde van de Heilige Gregorius de Grote en Ridder in de Orde van het Heilig Graf van Jeruzalem.

De Eerste Kamer is hem dankbaar voor wie hij was en wat hij in zijn lange leven op vele andere plaatsen in de samenleving, ook in deze

Kamer, heeft betekend. Moge deze herinnering een steun zijn voor zijn familie bij het verwerken van hun verdriet.

Ik verzoek u om een moment van stilte.